

Ze sborových akcí

Po	08. 10.	19:00	schůzka hospodářské komise
Út	09. 10.	14:30	setkání starších věkem
Čt	11. 10.	19:00	schůze staršovstva
Ne	14. 10.	09:30	bohoslužby, Ester Čašková
Út	16. 10.	14:30	setkání starších věkem
St	17. 10.	16:30	do 18:30; příjem věcí na dětskou burzu
Čt	18. 10.	13:00	do 18:00; podzimní a zimní burza dětského oblečení, obuvi, sport. potřeb, knížek a hraček – prodej
Čt	18. 10.	19:00	do 19:30; výdej neprodaných věcí z burzy
Čt	18. 10.	19:30	první setkání střední generace v tomto školním roce, téma O životních cestách
Ne	21. 10.	09:30	bohoslužby, Ester Čašková
Ne	21. 10.	14:30	instalace sestry farářky Ester Čaškové
Út	23. 10.	14:30	setkání starších věkem
Ne	28. 10.	09:30	bohoslužby, Ester Čašková
Út	30. 10.	14:30	setkání starších věkem
St	31. 10.	10:00	divadlo pro nejmenší: Kohoutek a slepička (podpořila MČ Praha 2 a Hl.m. Praha)

Případné změny v programu po uzávěrce Hroznu lze najít na sborových webových stránkách <http://vinohrady.evangnet.cz>, které jsou pravidelně aktualizovány.

Foto na obálce: Evanjel. reform. modlitebna na Král. Vinohradech, podle návrhu arch. E. Sochora. První bohoslužby se zde konaly 26. 8. roku 1900. Fotografie pochází z účetní zprávy za rok 1900.

Hrozen vinohradského evangelického sboru vychází přibližně jednou za měsíc. Redakční uzávěrka je vždy 20. každého měsíce. Redakční kruh tvoří *Matěj Cháb, Miloš Lešíkar, Petr Sláma, Jana Šarounová a Blanka Uličná*. Jazykové korektury: *Jana Šarounová a Vít Kremlička*. Tiskovou verzi programem $\LaTeX 2_{\epsilon}$ připravuje *Jan Mach*, internetovou *Jan Šaroun*. Adresa na internetu: <http://vinohrady.evangnet.cz/hrozen>. Příspěvky, reakce či dotazy pošlete na adresu sboru (Korunní 60, 120 00 Praha 2 – Vinohrady, tel. 224 253 550, e-mail: fsvinohrady@volny.cz) nebo přímo redaktorům. Určeno jen pro vnitřní potřeby vinohradského sboru. **Neprodejné**

Obsah

Evangelium není závislé na nás	2
Představujeme nové náhradníky staršovstva	4
ČCE a její finance	6
Ze sborového archívu II.	7
Starý člověk	9
Janské Lázně 2008	10

a další články ...

Evangelium není závislé na nás

Kázání na Vinohradech 16.9.2007

Fp 1,15–21

Milí bratři a sestry,

určitě také znáte „věčné optimisty“, lidi, kteří pěstují „pozitivní myšlení“, na všem se snaží vidět tu lepší stránku. S takovými lidmi je to někdy k nesnesení, protože svět nevidí, jaký je, ale jaký by ho chtěli mít. Někdy se právě tohle předhazuje věřícím lidem. A na první pohled by člověk takhle ohodnotil i toho apoštola: je ve vězení, neví, jestli ho náhodou neodsoudí na smrt – a on říká: raduji se a budu se radovat a vy se taky radujte.

Jak to vypadá, když věřícího člověka potká něco zlého? U toho apoštola vězení, obžaloba, možnost mučednické smrti. V našich poměrech můžeme myslet třeba na náhlou nemoc, která znemožní člověku aktivní práci a výhled na konec života posune nečekaně blízko. Nebo tělesné postižení, které znamená veliké omezení. Nebo ztrátu někoho blízkého a s tím související změnu života. Jakým způsobem se v takové chvíli uplatní víra?

Jeho blízcí bratři a sestry se tážou do vězení, jak se mu daří, a Pavel reaguje informací o tom, jak se daří evangeliu! Nepíše nic o svých okovech ani o mizerné stravě, ani o tom, že je mu líto, že nemohl dokončit svůj plán evangelizace Evropy. Ten jeho pohled směřuje docela jinam: hlavně, že se zvěstuje evangelium. A i to, že jsem v téhle situaci, tomu může pomoci, přispět k šíření evangelia.

Řeknete si, že nikdo z nás není misionář, ale každý z nás je křesťan. Byli jsme přece Kristem povoláni a nosíme na svém

těle nesmazatelnou pečeť křtu... A to, čemu přikládáme největší důležitost, kolem čeho kroužíme, co je předmětem našich úvah, naší řeči, našeho starání – to ukazuje, k čemu především směřujeme, o čem usilujeme. „Hleďte nejprve Boží království, říkal Ježíš, a to ostatní vám bude přidáno“. Nebudete o nic ošizeni, jen je třeba dát věci do správného pořadí. A tohle pořadí nám Pavel ukazuje. Jeho víra znamená zjednodušení věci.

Ze všeho nejvíc mu záleží na evangeliu. To důležité je přece, aby se lidé dozvěděli, že Bůh, se kterým budou mít dříve nebo později co do činění, je chce zachránit, když se v Ježíši Kristu stává jejich Bohem. K čemu by to bylo, kdyby sám Pavel vyvázl bez škrábnutí, a lidé, kteří evangelium potřebují slyšet, by se ho nedozvěděli a byli by pro věčnost ztraceni?

Zdá se vám to příliš duchovní a náročné pro normální lidi? Nemáme na to, abychom dovedli vlastní starosti upozadit a mysleli na Boha a záchranu světa? Možná proto to vypadá s vírou lidí kolem nás tak bledě. A i s nedostatkem radosti v našem životě.

Zkušenost ukazuje, že lidé, kteří pořád krouží kolem vlastního osudu, vlastního života, pak mají ten život skutečně těžký. Ten, kdo hledá především svoje štěstí, nikdy neví, jestli už ho našel a je pořád nespokojený. Zatímco ti, kdo se dávají do služby druhým, mají jiný cíl než uspokojit sami sebe, ti jsou navzdory všelijakým těžkostem mnohem šťastnější a žijí naplněný, smysluplný život.

V nastávající sezóně nabízíme pobyt pouze s polopenzí. Snídaně budou probíhat v čase 7.30 –9.30 hod, večere 17.00–18.30 hod. Ubytování bude připraveno v sobotu po 14. hod, pobyt začíná společnou večeří v 18 hodin.

Prosíme, abyste v případě zájmu o tuto dovolenou vyplnili předběžnou přihlášku a odevzdali ji sborové sestře nejpozději do 2. prosince

Předběžná přihláška na Janské Lázně 2008

Jméno a příjmení	Věk	Mám zájem o dětskou postýlku (ano/ne)

Rád(a) bych byl(a) ubytován(a) s:

🏠 Z jednání staršovstva

Staršovstvo na své pravidelné schůzi 13. 9. mj.:

- zvolilo Jakuba Šilara a Matěje Chábu poslanci a Lubora Kaplana a Janu Šarounovou jejich náhradníky do konventu Pražského seniorátu;
- přijalo oznámení Petra Slámy o ukončení členství ve staršovstvu v souvislosti s jeho odstěhováním a

vyslovalo mu poděkování za dělnou spolupráci;

- vzalo na vědomí, že na místo Petra Slámy nastupuje dosavadní 1. náhradník Jaroslav Filipi;
- vyslechlo informaci HK o dosavadním bezproblémovém plnění rozpočtu na tento rok.

(es)

Janské Lázně 2008

Rádi bychom vás pozvali na tradiční společnou zimní dovolenou (již devátý ročník) v rekreačním zařízení SOLA

FIDE v Janských Lázních, kde jsme pro vás zajistili dostatečný počet pokojů v termínu

Od soboty 19. 1. do pátku 25. 1. 08

☞ **Ubytování** je ve dvoulůžkových (a několika třílůžkových) pokojích (většinou mají pokoje koupelnu a WC, některé pokoje mají přistýlky, k dispozici jsou 3 dětské postýlky). Místa je dost, přesto pokud by se nedostávalo, je možné ještě dát na některé pokoje molitany (kdo by chtěl být v pokoji se třemi postelami ve čtyřech, je to také řešení – hlavně pro ty z nás, kdo mají menší a skladnější děti).

☞ **Stravování** v ceníku je cena polopenze, odběr stravy je možné na místě domluvit podle potřeby (za-

číná se večerí 19. 1. a končí obědem 25. 1.).

☞ Při obsazování jednotlivých pokojů se budeme snažit vycházet z vašich přání, a proto bychom rádi požádali ty z vás, kteří pojedou sami nebo naopak ve větším počtu, aby věnovali pozornost částí níže uvedeného dotazníku, kde je možné uvést, s kým si přejete být ubytováni).

☞ **Cena za pobyt** bude podobná jako v minulém roce. V tomto roce SOLA FIDE požaduje zálohu na pobyt ve výši 1000 Kč na osobu.

Pavlovi strašně moc záleželo na tom, aby se evangelium dostalo mezi lidi. Aby byl Bůh dosvědčován jako Bůh lásky a naděje.

Jenže právě jeho zatčení mohlo podkopat takovou víru. Proč tenhle mocný Bůh, který vzkřísil Ježíše, neochránil svého svědka? Jenže Pavel přece kázal Krista **ukřížovaného** a vzkříšeného. Efezští křesťané nemají tak primitivní chápání Boha, že by očekávali nějaký zázrak. Nečekají, že by Bůh měl všemu zlému zabránit. A Pavel sám dovede zhodnotit to, co se mu přihodilo, z nadhledu víry: Jeho uvěznění je příležitostí dosvědčit evangelium i na veřejnosti! Na soudu. Uslyší ho ti, kteří by do shromáždění jinak nepřišli! A s tím místním sborem to možná po jeho zatčení vypadalo dokonce líp než před ním. Lidé to vyburcovalo. Když pro věc někdo trpí, lidé ji začnou brát vážně. Uvězněnému Pavlovi se nedá předhazovat, že káže jen proto, že je za to placený! Vnější krize církve jsou často období duchovně nejplodnější. A doby hojnosti a klidu vedou k útlumu a opouštění víry. Utrpení, nasazení vlastní existence pro myšlenku evangelia je věrohodným svědectvím.

Víte, co je ale zarážející? Když nemohl kázat Pavel, objevili se kazatelé jiní, jenomže s jakými pohnutkami? Někteří z lásky, ale jiní ze závisti, z řevnivosti, z touhy po kariéře. . . Je to hrůza. A co na to Pavel: skoro jsem si myslela, že špatně vidím, když čtu: Ale co na tom! Na tom nezáleží, jaké mají motivy ke kázání – hlavně, když se evangelium káže! Jakýmkoli způsobem, i s postranními úmysly!

Je to možné? Je. Lidská nehodnost totiž nemůže zničit Boží dílo. A Bůh skrze evangelium působí, i když ho někdo káže pro peníze. **Evangelium není závislé**

na tom, jak kvalitní jsou jeho kazatelé a proč to dělají. Jistě, že se to pozná. A nás, kazatele, nesmí takové ujištění zbavit zodpovědnosti při přípravě, ani snahy udělat to co nejlíp umím. Ale bylo by to zlé, kdyby fungování evangelia záviselo na tom, jestli jsme dost věřící, dost dokonalí, dost „svatí“. Jestli vždycky a dokonale rozumíme tomu, co říkáme a jestli náš „stav svatosti“ odpovídá tomu, co kážeme. To bychom museli většinou mlčet. Bůh evangelium nesvědčil andělům, ale nám, lidem. Kážeme-li hříšníkům kážeme také sami pro sebe!

Boží slovo funguje nezávisle na nás, nositelích a svědcích. To vede k veliké svobodě. Často se to nepodaří tak, jak by člověk chtěl. Ale my přece nemáme předvádět své schopnosti ani dosvědčovat, jak jsme dobří, ale jak dobrý a věrný je Bůh. Apoštol si je jist, že Bůh si svou věc vede dál. Ať se s ním děje cokoli, neděje se to bez Boha.

Možná vám připadá, že se v té kritické situaci apoštol trochu naivně utěšuje tím, že od vlastní problematické budoucnosti hledí jinam. Není to únik?

Pavel je dost velký realista. Sám sobě nepřipadá tak nedůležitý, a by si nekladl otázku, co s ním bude. Ví, že buď bude propuštěn nebo popraven. V takové situaci by bylo normální, kdyby propuštění vyhlížel a smrti se bál. Jenže on říká: v obou případech se raduji a budu se radovat. A vy se taky radujte. Jak to myslíte?

Jde o to, co je důvodem k té radosti. Z čeho se raduje teď a na co se těší. Tím absolutně nejdůležitějším je pro apoštola Kristus, jeho přítomnost a jeho blízkost. A tu zažívá už teď a je si jist, že se na to nic nezmění ani ve smrti. (*Jsem si jist. . .*) **Je to radost ze života, ve kterém je Kristus. Ne ze života jen tak, života**

jako takového. Ať už to dopadne jakkoliv, Kristus je se mnou, nemám důvod se bát. Je se mnou v životě i ve smrti.

Z jiných míst bible víme, že Pavel nepopíral strach a bolest

2Kor 6,4 : „ve všem se prokazujeme jako Boží služebníci, v mnohé vytrvalosti, v souženích, tísních, úzkostech, pod ranami, v žalářích, nepokojích, vyčerpání, v bezesných nocích, v hladovění...“

A přesto, že tohle ještě zažíváme, víme, že nás od Krista už nic nemůže oddělit. Je to jako červená nit, která se táhne vším, co člověk prožívá. I kdyby to byl rozsudek smrti, neznamená to, že Kristova blízkost se ztratila! Dokonce právě ve smrti bude Pavel se svým Pánem spojen!, na svém těle zveličí, oslaví Krista!

Mám zato, že to je pro nás dost neznámá představa. Že můžeme Krista dosvědčovat svým životem, to ještě chápeme. Ale svou smrtí? Svým umíráním? Svými krizemi? Ale i v těch posledních nebo kritických časech a chvílích člověk něco dává najevo, něco na něm druzí mohou pozorovat. Kolem čeho se točí v těchto chvílích rozhovory, přání, myšlenky? Nemoc? Strach? Budoucnost dětí? Co ve svém stárnutí a umírání zveličujeme my? Co je nápadné, čeho si ti kolem nás musejí všimnout?

Napadlo vás, že i vaše bolesti, umí-

rání a smrt mohou svědčit o Kristu? Ano, způsob umírání je totiž stejným svědectvím jako způsob života! Svědčit se dá i smrtí. A to má Pavel na mysli. Všechno povrchní, jen hrané, víra která byla jen ozdobou života – ta je v tuto poslední, rozhodující chvíli pryč. Zůstává to, čeho se člověk drží jako základu svého života, své naděje, co je pro něj ještě smysluplné.

Na svém těle může křesťan zveličít Krista – v životě i ve smrti. Oslavit ho, učinit jeho jméno slavným a velkým. Směřujeme přece k tomu, že už napořád budeme s Pánem. Co víc si přát? Kdo takhle žije, myslí, věří a doufá, ten je vlastně nezranitelný. Nemá co ztratit. Smrt je pro něj ziskem! A tak vlastně můžeme jenom získat, ať se děje cokoli. Nemusíme to vždycky pocitově prožívat jako zisk, ale z pohledu víry to tak je.

Zdá se vám to moc náročné? Však ani to nejsme sami. Ani Pavel nebyl takový super-machr ve víře. Obstál díky tomu, že kolem něj nebyly jen zdi vězení, ale obklopovaly ho také modlitby celého filipského sboru. A víme také, že Duch nám přichází na pomoc, když si sami nevíme rady.

I když nikdo z nás neví, jak to s ním dopadne, co nás potká, můžeme se radovat, Pán je nám blízko v životě i ve smrti. Amen.

Ester Čašková

Představujeme nové náhradníky staršovstva

V březnu 2007 jsme kromě nové faryčky volili také náhradníky staršovstva. Protože je náš sbor poměrně velký a ne všichni se úplně známe, požádali jsme nové náhradníky, aby pro Hrozen poskytli základní životopisné údaje a odpověděli

na stejnou otázku jako současní presbyteri volení v roce 2004: **Proč jsem přijal/a kandidaturu do staršovstva a jakou mám představu o své službě sboru?**

stranění škod po vichřici. V začátku roku 1967 byla rozšířena křesťanská služba a sbor pokračoval v pravidelných setkáváních se staršovstvem v Uhříněvsi. Sbor podal žádost o povolení vestavby půdního bytu, která však byla v červnu zamítnuta. V tomto roce probíhaly práce na odvlhčení modlitebny (čelní stěna a levá strana) a oprava komínů. Na podzimním sborovém shromáždění nově do staršovstva zvoleni bratři Bíca a Váňa a sestra Kratochvílová. V prosinci je kurátorem sboru zvolen bratra Benátčan, účetním bratr Chadim.

1968

Na jaře byl povolán za člena staršovstva bratr Pavel Filipi. Sbor slavil 60. výročí postavení modlitebny (u této příležitosti kázal bratra Lochman). Před létem ve sboru probíhá diskuse nad veřejnými událostmi ve vztahu k církvím a nad memorandem, které zaslala synodní rada politickým činitelům. Bratr Hromádka proslovil přednášku „Církev včera, dnes a zítra“. V červnu sbor přijal výpověď sestry Pivoňkové, která odešla k 1.9.

Podle záznamů br. V. Chadima upravil mch

Starý člověk

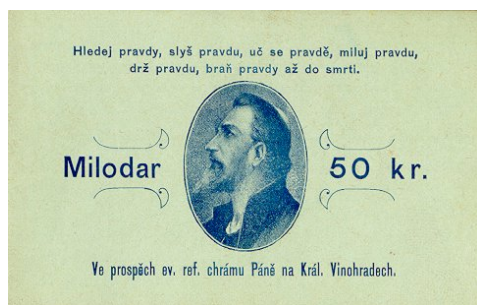
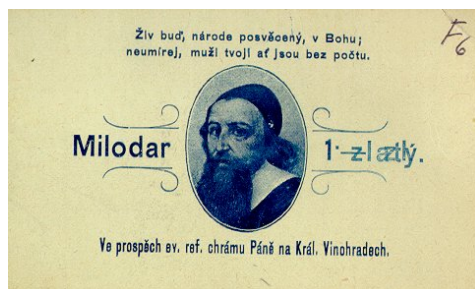
Mé úvahy, co život dal či dá, či vzal

Starý člověk je jako malé dítě
potřebuje lásku, hledá ji
jako ztracený pramének života
který tápavě odchází
do neznámého času, hledá
podanou ruku k poslechu
ozvěny srdce, jako novou Venuši
či Jitřenku a Pána Boha, kterého
prosí o splnění přání pro své drahé
děti od kolébky až k osamostatnosti
jejich života.

Životy i příroda
jsou nekonečnou proměnlivostí
koloběhu času jako běhu času
minulosti i budoucích proměn
jako i přírodních úkazů
z výpočtu dnů a časů
„o neznámé“.

Co přinese den či noc
do nových zítřků?

Vlasta Kabátová

Z historie vinohradského sboru XXXIX.

1963

V září tohoto roku odešla do důchodu sestra Čechová. V listopadu proběhla koloaudace varhan a uvažovalo se o uspořádání hudebních nešpor. Za sestru Čechovou byla přijata do pracovního poměru na 6 hodin sestra Pivoňková.

1964

Devátého ledna bylo konfirmováno 18 konfirmandů. V tomto roce byla pořádána sbírka na úhradu opravy varhan a sbor přikročil k opravě věže (s rozpočtem 50.000,- Kč včetně lešení). Na listopadovém sborovém shromáždění bylo voleno 10 členů zastupitelstva a 2 členové staršovstva za přítomnosti 172 hlasovných členů.

1965

Na jaře (14.3.) slavil sbor pod heslem „Obnova sboru“ 75. výročí založení. V tomto roce bylo potřeba uhradit náklady spojené s opravou věže (20.000,- Kč poskytla jako dar synodní rada a 20.000 sbor obdržel formou půjčky od JTD). Bratra Trusina, který sloužil ve sboru na místě vikáře, se stal virilním členem staršovstva. V prosinci podal výpověď bratr Pokorný (zastával také místo vikáře) z důvodu kandidatury ve Vršovcích.

1966 a 1967

V roce 1966 projednávány úkoly pastorace, rodinného života a přípravy konfirmandů, z provozních záležitostí pak oprava střechy, ústředního topení, od-

Věra Janečková, 1. náhradnice
O sbor mám zájem, a raději pracuji než kritizuji.
rok narození: 1938
křest: 1938
konfirmace: 1953
rodina: vdova (1995), dcera a syn, 3 vnuci
zaměstnání: pův. lékařka, nyní v důchodu

Jan Mach, 2. náhradník
Ze začátku jsem měl obavu, že mi služba ve staršovstvu ubere čas, který věnuji rodině. Viděl jsem však, že kandidátů není mnoho, proto jsem časové důvody zamítl jako nedostatečné. Po několika schůzích staršovstva se mi moje počáteční obavy zdají přehnané.
rok narození: 1975
křest: únor 1976
konfirmace: říjen 1989
rodina: manželka Laura, děti Emanuel a David
zaměstnání: programátor

Eva Pavlincová, 3. náhradnice
Velice si vážím toho, že jsem byla oslovena. Navazují tím také na rodinnou tradici, která má pro mne velký význam. Ráda bych, pokud to bude v mých silách, pomáhala všude, kde bude potřeba.
rok narození: 1948
křest: 1948, farář Jerie
konfirmace: 1962 farář Moravec
rodina: svobodná, bezdětná
zaměstnání: odborná asistentka na Ústavu jazyků, Fakulta strojní, ČVUT

Miloslava Zaklová, 4. náhradnice

Byla jsem oslovena. Za sbor se modlím, pomáhat v něm chci podle svých možností.

rok narození: 1934

křest: 1934

Náboženství mě vyučovala paní katechetka z Lysé nad Labem. Od 20 let jsem byla členkou Církve bratrské, až do přestupu do tohoto sboru.

manžel zemřel před sedmi lety, dcera Dana

zaměstnaná: v důchodu, dříve zdravotní sestra

jaš

ČCE a její finance

Je to už pár měsíců, co povšechný sbor naší církve vydal stručnou zprávu o tom, jak si Českobratrská církev evangelická stojí po stránce svých financí. Čísla jsou vzata z výkazů o hospodaření z roku 2005. Nebudu je tady uvádět, ale vyplývá z nich, že když stát do naší církve „nasype“ něco okolo šedesáti milionů korun, zaplatíme platy kazatelů a ostatních církevních zaměstnanců. Některý sbor pak jednoduše a některý s obtížemi zaplatí svůj vlastní provoz a údržbu svých nemovitostí a sem tam některý ze sborů něco postaví. Je to samozřejmě zjednodušené, ale takto se spotřebuje úplně největší část církevních příjmů. S tím, že hospodaření v roce 2005 z hlediska celocírkevního skončilo sice s přebytkem, ten je ale menší, nežli je jedno procento celkových příjmů včetně oné státní dotace. Protože státní dotace činí něco přes třicet procent celkového církevního rozpočtu, asi by se nám bez ní těžko žilo a sami víme, že i s tou státní dotací to má naše církve občas dost složitě.

Když se začneme ohlížet po nějaké

cestě z téhle situace (ne že bychom museli takovou cestu najít hned, báťuška stát ještě svůj měsíc nezavřel, ale přece jen by se nám mohlo dýchat svobodněji, kdybychom věděli, že se o sebe umíme postarat), dostaneme se celkem spolehlivě k vlastnímu radostnému dávání peněz církvi. A skoro vždycky se dostaneme k tomu, kolik máme dávat peněz. Ve vinohradských poměrech je tohle přemýšlení ještě mnohdy ztížené tím, že máme celkem dost finančních prostředků díky domu, a tak na nás odnikud nekouká prozatím žádný velký problém. Všichni asi víme, že církevní teorie ukotvená v doporučení řádu o hospodaření církvi, který říká, že salár by se měl platit ve výši 5% čistého příjmu každého z nás, se s církevní praxí prozatím žel nesečkává. Proto bych chtěl zde uvést ještě jiný pohled na dávání v podobě krátkého výňatku z publikace pana Jiřího Doležela *Dějiny desátek* (vydáno vlastním nákladem autora v Ostravě 2002)

V 19. století žil v Anglii George Müller (1805–1898). Hlásil se k bratrskému hnutí a byl kazatelem církve

v Bristolu. Tento „otec sirotek“ se vzdal kazatelského platu a z dobrovolných darů vybudoval pět sirotčinců. V nich se díky modlitbě s Boží pomocí postaral celkem o 10 000 sirotek, ač neměl žádný pevný příjem, z něhož by je mohl živit. Müller byl znám svou velikou láskou, kterou choval k Písmu: „Již plných 68 let nevýslovně miluji Slovo Boží, že jsem za tuto dobu s modlitbou stopadesátkrát přečetl celou Bibli. . . “ Díky této známosti Písma nepatřil k zastáncům desátek a o finančních darech řekl: „Kolik máme dávat? Na to není žádného pravidla. Nutno to přenechat lásce a uvážením věřícího.“

Pohled na výši salárů a sbírek dává tušit, že máme na Vinohradech uvážlivé věřící (alespoň z celocírkevního hlediska). Přestože sbor s vděčností a radostí přijímá každý dar, nemohl by fungovat, po-

kud by měl být jeho provoz hrazen jen ze salárů a sbírek. Stále jsme závislí na příjmech z domu.

Lásce a uvážením vinohradských věřících předkládám dvě informace (které, prosím, necht' jsou čteny s vědomím vděčnosti za to, co je dnes ve prospěch sboru oddělováno): Pokud by každý z vinohradských dárců salárů daroval ročně o 60% více, než dává, sbor by byl velmi pravděpodobně soběstačný a mohl by například ještě výrazněji podporovat ty sbory, které neměly to štěstí a nevlastní nemovitost na jedné z vinohradských hlavních tříd. Pokud by každý z církevních plátců daroval na salár o zhruba 2.000,- Kč ročně více, pak by církev mohla být velmi blízko finanční nezávislosti na státě.

Matěj Cháb

Ze sborového archívu II.

Ke článku o financích v tomto čísle vybrala v archívu Zdena Novotná staré kupónky na milodary, které se kdysi jistě také s uvážením a láskou dávaly ve prospěch našeho chrámu Páně. Škoda, že

jsme dnes při svém dávání ochuzeni o souhlasný Komenského pohled, sledující nás z kupónku, ať se na něj díváme z kterékoli strany...

